

[Sigsgaard.]

citere hr. Søren Jensen, kommunalmand fra Vejen, som ifølge bladet Danske Kommuner, nr. 8, fra i år, udtaler:

„Må jeg gøre opmærksom på, at vi har en byrdefordeling, der er så skæv, at man skal lede længe efter magen til den. På de kanter, jeg kommer fra, og mange andre steder i landet opererer man med kommuneskatteprocenter og dermed kommuneskatter, der er 50 pct. højere, end man har i andre dele af landet. Hvis man dér yderligere bremser, vil det være med til at få disse områder til yderligere at stagnere og yderligere gøre modsætningerne mellem de fattigere og rigere egne endnu større, end de er i forvejen.“

Jeg synes, ikke mindst de sidste betragtninger er meget væsentlige; jeg kan tilslutte mig dem. Men det må jo siges, at også på andre måder har regeringen bidraget til at underudvikle landområderne, og vi kan godt sige overudvikle en række byområder med forureningsfarer og trafikproblemer som resultat. Vi ser altså en typisk skæv kapitalistisk udvikling, hvor byerne vokser planløst med en hel masse ulemper til følge, og hvor landdistrikterne udsultes. Den udvikling har i høj grad taget fart under VKR-regeringen, men hører i øvrigt helt naturligt hjemme under et kapitalistisk system. Det er mekanismer i selve kapitalismen, der medfører den udvikling. Men dermed være ikke sagt, at man ikke kan prøve på at råde bod på det. Her har man imidlertid gjort det modsatte, sidst med loftet over de kommunale skatteprocenter, der i øvrigt også praktisk taget eliminerer det kommunale selvstyre, som man har talt så meget om skal styrkes.

Så kommer spørgsmålet igen her op til valget: vil socialdemokratiet lægge den kurs om? Det ser det ikke ud til, for også her er socialdemokratiet og VKR enige om hovedlinjen: kommunerne skal spare, og staten skal nok komme og sige til kommunerne, hvad de må bruge af penge, og hvad de ikke må bruge. Det må — det har kommunalfolk også forsikret — blive på bl. a. plejehjem, skoler og børnehaver, der skal spares, for at erhvervslivet kan få mere, sådan som alle de gamle partier siger det.

Oliesagen er et eksempel på det samme. VKR siger klart, at private monopoler skal

have gevinsten af Nordsøens gas og olie, og socialdemokratiet har i sin tid sørget for, at gevinsten bliver større end i noget andet land. Jeg gad vide, om der findes ét eneste andet land, hvor man har lavet en så rent ud tåbelig aftale om olien som den, socialdemokratiet selvfølgelig med støtte fra VKK og sågar fra hr. Aksel Larsen lavede i sin tid. Vi forærer praktisk taget den olie væk, der kunne have stillet os stærkere over for de store olieselskaber. De står meget stærkt over for staten i dag; det ses alene af, at staten endnu ikke har vovet eller villet eller kunnet få dem til at betale noget videre i skat. Nordsøolien kunne have stillet os stærkere over for de olieselskaber; men den overlader vi via A. P. Møller til netop de udenlandske selskaber, som den kunne have stillet os stærkere over for.

Nu siger Viggo Kampmann, at A. P. Møller ved at overlade 80 pct. af aktierne til udenlandske selskaber har brudt aftalen med den daværende regering, der gik ud på, at højst 50 pct. måtte gå til udenlandske hænder. Hvad så? Hvilke konklusioner drager socialdemokratiet af det? Vil en kommende socialdemokratisk regering fratage A. P. Møller koncessionen, eftersom betingelserne ikke er overholdt? Kan socialdemokratiet dokumentere, at Viggo Kampmann har ret? Jeg går ud fra, at det må kunne gøres. Viggo Kampmann kan antagelig dokumentere det, for man kan vel ikke forestille sig, at aftaler om så vigtige spørgsmål alene er mundtlige. Der må kunne komme et papir på bordet, der klart dokumenterer aftalen om højst 50 pct. på udenlandske hænder, og hvis det papir kommer på bordet, er dermed vist, at A. P. Møller har overtrådt de dengang aftalte betingelser. Eller skulle det forholde sig sådan, at senere socialdemokratiske regeringer eller måske VKR-regeringen har givet A. P. Møller lov til at gå op over de 50 pct. til udenlandske interesser?

Jeg tror nok, at det må være rimeligt at kræve klar besked på det spørgsmål her. Det er ikke bare enorme summer, milliarder, det drejer sig om; det er også et spørgsmål om magt, det er et spørgsmål om vores position over for de stærke udenlandske selskaber, som i dag sidder på hele den vigtige del af landets forsyninger, der hedder olie og benzin. VS har foreslået i et forslag til folke